

آقای پهلوی گرامی،

ضمن درود فراوان و آرزوی سلامتی برای شما به استحضار می‌رسانم که بنده، از تبار گُرد ایران، ساکن کشور آلمان، مصاحبه‌ی شما را با آقای میبدی مورد استماع قرار دادم و آن را بسیار مفید و شجاعانه یافتم.

شما - چون من - به ویژه به سبب زندگی در یک کشور فدراتیو به خوبی با مزايا و دشواریهای ساختار فدرالیستی آشنا هستید و با عنایت به جوهر دمکراتیک آن، واقعیت چندملیتی بودن کشور ایران (که شما آن را "چند قومی" می‌نامید) و گستردگی جغرافیایی کشورمان بنای این نظام را در ایران توصیه می‌فرمائید. من عنوان عضوی از جامعه‌ی کردستان - و تا جایی که اطلاع دارم قاطبه‌ی سازمانهای سیاسی مطرح کردستان ایران - هم با شما هم‌نظریم. اما همانطور که مستحضر هستید، نظمهای فدراتیو بسیار متنوع می‌باشند. لذا ضرورت دارد که ما آحاد جامعه‌ی ایران و به ویژه کسانی که دغدغه‌ی رهائی کشورمان از یوغ ارتجاع و استبداد و تمرکز و تراکم و جایگزینی آن با یک نظام فدراتیو را در سر دارند، به دیالوگی صمیمانه پردازیم، چه که فردا برای اینکار دیر خواهد شد.

بیاییم سد بی‌اعتمادی را بشکنیم و در مورد همه چیز - از جمله به قول بنده استقلال و به قول شما "تجزیه" ایران - و راههای متمنانه‌ی پیشگیری آن گفتگو کنیم. شما به درستی می‌گوئید تنها از این راه است که ایران یکپارچگی خود را حفظ خواهد نمود. با حذف صورت مسئله خود مسئله از بین نمی‌رود. من - همانطور که در سطور منتشره پیرامون مصاحبه‌ی شما نیز خاطرنشان ساختم - جدایی مثلاً مردم کردستان را از ایران تحت هر شرایطی فاجعه و حتی نادرست نمی‌دانم، اما آگاهانه و داوطلبانه می‌خواهم بخشی از ایران باقی بمانم، متها ایرانی دمکراتیک و فدرال، ایرانی که زبان و مذهب و ملیت و قومیت و جنسیت باعث تعیض بر عدهای و امتیاز برای عدهای دیگر نگردد.

شما دو - سه سالی از من مسن‌تر هستید و بهتر از من می‌دانید که در همان نظام پیشین بود که تشیع "مذهب رسمی" و زبان فارسی "زبان رسمی" ایران اعلام شد و بنای تعیض ریخته شد. من همواره گفته‌ام و باز هم می‌گویم: کشوری که مرا تنها برای اینکه به یک گروه دینی، مذهبی و زبانی معین تعلق ندارم، مورد تعیض قرار دهد، به من تعلق ندارد و برای آن جانشانی نمی‌کنم. اما ایرانی که در آن من و شما - نه در حرف و ادعا - که در عمل و قانون و ساختار سیاسی برابر باشیم، طیعتاً از آن من خواهد بود. امیدوارم این اندک امیدی که در من برای ایجاد چنین ایرانی باقی مانده از بین نزود و تازه با روی‌آوری شخصیتها و جریانات بیشتر به معرفت و شناختی که شما از آن سخن رانده‌اید، تقویت نیز گردد.

بنده محض اطلاع شما سایت کوچکی دارم تحت عنوان "ایران - فدرال" (iran-federal.com) که در آن تلاش می‌ورزم، نقطه‌نظرات خود و تجارب بشریت ترقیخواه را در این حوزه به جامعه‌ی ایرانی منتقل نمایم.

به هر حال، مصاحبه‌ی شما مرا ترغیب نمود که چند جمله‌ای - هر چند کوتاه - بر روی کاغذ بیاورم و برای سایت "بروکسکه" که در آن مصاحبه‌ی شما را ملاحظه نمودم، ارسال دارم. در ضمیمه آن را ملاحظه می‌فرمائید.

امید است شفاقت کلام شما و ما از خطه‌ی کردستان آغازی برای دیالوگ بر بستر فرهنگ سیاسی متمنانه باشد. اگر هم که مایل به اینکار نیستید که باز هم خوب؛ شما کار و تلاش خود را می‌کنید و ما هم کار و تلاش خود را.

موفق و مؤید باشید.

آلمن فدرال، ۹ دسامبر ۲۰۰۸

ارادتمند

ناصر ایرانپور (مترجم و روزنامه‌نگار)